

Отъ превода на нѣколко страници отъ това следствено дѣло, написано на турски, се среща името на Кючукъ Стефанъ. Както е известно, така турцитѣ сж наричали Стефанъ Караджа отъ Тулча, поради малкия му ръстъ, така е известенъ той и въ нашитѣ народни пѣсни. Подъ това име турцитѣ сж го записали и въ тѣхнитѣ книжа, а така го наричатъ и нѣкои отъ подсъдимитѣ българи, чиито показания съдържа споменатото следствено дѣло.

При по-нататъшното разчитане на дветѣ следствени дѣла, става ясно, че по Великденъ 1867 година въ Тулча се събрала една чета отъ около 20 души, едни дошли отъ Румъния, а други отъ Тулча. съ намѣрение да отиде въ Балкана. Осемъ души отъ тая чета били минали презъ с. Хаджиларъ, близу до Баба-дагъ и като ношували тамъ, поради това, че били безъ тезкерета, изпратени били на мѣстнитѣ първенци турци и българи въ Бабадагъ.

Подробнитѣ показания на нѣкои отъ заловенитѣ осемъ души съзаклятници и тѣхнитѣ съучастници въ Хаджиларъ, Тулча и Бабадагъ — хвърлятъ свѣтлина за бунтовно движение на това неизвестно въ историята ни до сега възстание въ 1867 година, организирано отъ Стефанъ Караджа, както и — даватъ данни за този героиченъ български войвода и за онова време, когато се подига идеята